

عنوان مقاله:

نقش تعاملی آموزگار و دانش آموز در آموزش مبتنی بر مسئله در دوره ابتدایی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی سلامت، علوم تربیتی و روانشناسی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

لیلا سلطانی - کارشناسی علوم تربیتی دانشگاه پیام نور خوی آموزگار اداره آموزش و پرورش خوی

امنه زینال نژاد - کارشناسی مدیریت بازرگانی دانشگاه پیام نور قره ضیالالدین آموزگار اداره آموزش و پرورش خوی

اکرم زینال نژاد - کارشناسی مدیریت دولتی دانشگاه پیام نور ماکو آموزگار اداره آموزش و پرورش خوی

خلاصه مقاله:

آموزش مبتنی بر مسئله (PBL) یکی از روش های نوین آموزشی است که به دانش آموزان امکان می دهد تا با تمرکز بر مسائل واقعی و کاربردی، مهارت های تفکر انتقادی و حل مسئله خود را توسعه دهند. در این روش، نقش آموزگار و دانش آموز به عنوان دو عامل اساسی در فرآیند یادگیری، اهمیت ویژه ای پیدا می کند. تعامل موثر بین آموزگار و دانش آموز می تواند به بهبود کیفیت یادگیری و دستیابی به اهداف آموزشی کمک کند. با وجود مزایای شناخته شده ی آموزش مبتنی بر مسئله، اجرای این روش در دوره ابتدایی همچنان با چالش هایی مواجه است. یکی از مهم ترین این چالش ها، تعامل آموزگار و دانش آموز در فرآیند یادگیری است. مساله اصلی این است که چگونه می توان تعامل موثری بین آموزگار و دانش آموز در آموزش مبتنی بر مسئله ایجاد کرد تا این روش به بهترین شکل ممکن اجرا شود؟ و چه عواملی می توانند این تعامل را تقویت یا تضعیف کنند؟ تعامل مثبت و حمایت کننده آموزگار می تواند انگیزه ی دانش آموزان را برای مشارکت فعال در فرآیند یادگیری افزایش دهد. از طریق تعامل با آموزگار و همکلاسی ها، دانش آموزان مهارت های اجتماعی و ارتباطی خود را بهبود می بخشند که برای موفقیت در زندگی اجتماعی ضروری است. آموزگار می تواند با ارائه ی سوالات چالش برانگیز و هدایت دانش آموزان در حل مسائل، تفکر انتقادی و خلاقیت آنان را تقویت کند. تعامل مثبت بین آموزگار و دانش آموز به ایجاد محیط یادگیری امن و حمایت کننده کمک می کند که در آن دانش آموزان احساس راحتی و اعتماد به نفس برای بیان نظرات و ایده های خود دارند. آموزش مبتنی بر مسئله (PBL) یکی از روش های نوین آموزشی است که بر تعامل فعال آموزگار و دانش آموز تأکید دارد. این مقاله به بررسی نقش تعاملی آموزگار و دانش آموز در آموزش مبتنی بر مسئله در دوره ابتدایی می پردازد. نتایج تحقیق نشان می دهد که تعامل موثر آموزگار و دانش آموز می تواند به تقویت انگیزه ی یادگیری، بهبود مهارت های اجتماعی و ارتباطی، توسعه ی تفکر انتقادی و خلاقیت، و ایجاد محیط یادگیری حمایت کننده کمک کند. از این رو، توصیه می شود که آموزگاران با به کارگیری استراتژی های مناسب، تعاملات خود با دانش آموزان را بهبود بخشند و از این طریق به موفقیت بیشتر در اجرای آموزش مبتنی بر مسئله دست یابند.

کلمات کلیدی:

آموزش مبتنی بر مسئله، نقش تعاملی، دانش آموز، آموزگار، دوره ابتدایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2028500>

